

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/68/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112011643
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7112011643.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci obžalovaného A. Ž., pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. júna 2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 26.5.2021, sp. zn. 1T/104/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. Ž..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 26.5.2021, sp. zn. 1T/104/2012 bol obžalovaný A. Ž. uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 01.06.2011 v presne nezistenom čase v L. na G. Z. Č..X, v úmysle získať finančný prospech a s vedomím, že záväzok nebude schopný splniť, uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX so spoločnosťou D. W. E..A..O.. R., G. U. Č.. XX, IČO: XX XXX XXX na sumu 300,- €, kde sa zaviazal úver uhrádzať v pravidelných 45-tich týždenných splátkach vo výške 8,35 €, pričom pri uzatváraní zmluvy uviedol fiktívne údaje o svojom zamestnaní a o príjme, úver riadne nesplácal, čím takto spôsobil spoločnosti D. W. E..A..O.. R. škodu vo výške 375,45 €.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., pri nezistení existencie žiadnej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. a neprihliadnutia na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jedného roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere jedného roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu D. W., E..A..O.. G. U. XX, XXX XX R., IČO: XX XXX XXX so svojím nárokom na náhradu škody odkázal na civilný sporový proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu tak, že prípravné konanie bolo vykonané povrchno a nedostatočne a súd vzhľadom na kontradiktórnosť konania nie je povinný vykonať iné dôkazy a suplovať tak prácu OČTK, napriek tomu tak vykonal. Poukázal na výpoveď svedka Ing. R., ktorý zastupoval poškodeného, ktorý uvádza, že úvery sa poskytovali aj nezamestnaným, pričom ide o jednoznačné vyjadrenie. Napriek doplnenému dokazovaniu výpoveďou svedka Ing. E. nie je zrejmé, či uviedol tzv. poškodeného do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, pretože napriek tomu, že síce uviedol nepravdivý údaj o svojom zamestnaní, zároveň pri svojej výpovedi uviedol, že pracoval v agentúre, ktorá ho zamestnávala. Pokiaľ teda bol zamestnaný, je evidentné, že splnil podmienky na poskytnutie úveru. Svedok Ing. E. opravoval svoje výpovede tak, ako mu prišlo vhodné, vzhľadom na to, že najprv odkazoval

v plnom rozsahu na svedka Ing. R., neskôr poprel, že by nezamestnaný dostal úver a nakoniec uviedol, že by to bolo možné za určitých okolností. Výška jeho príjmu nebola preverená napriek tomu, že uvádzal, že je zamestnaný. OČTK a ani súd sa touto otázkou dostatočne nezaoberali, pričom poukázal na to, že splátka úveru bola len vo výške 8,45 EUR. Záverom poukázal na určitú mieru zodpovednosti a opatrnosti poškodeného, ktorý poskytoval úvery v podstate komukoľvek. Pokiaľ však niektorý z relevantných svedkov uviedol, že poskytujú úvery aj nezamestnaným, mali OČTK v prípravnom konaní skúmať bližšie okolnosti, ako aj ďalšie skutočnosti, a to aj v jeho prospech, ako aj v neprospech. Prokuratúra neuniesla dôkazné bremeno a opiera sa len o domnienky. Dôkazy, ktoré boli vykonané nad rámec nepriniesli žiaden jednoznačný záver, súd preto len nekriticky prevzal tvrdenie prokuratúry a bez dôkazov, na základe domnieňok ho odsúdil, a preto navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a sám ho oslobodil spod obžaloby.

Verejné zasadnutie odvolací súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, pretože boli na to splnené zákonné podmienky. Obžalovaný bol riadne a včas písomne vyzozumený o termíne verejného zasadnutia a svoju neúčast' na verejnom zasadnutí ospravedlnil a žiadal, aby odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom je potrebné poznamenať, že vo veci už krajský súd rozhodoval, keď uznesením z 8.2.2021, sp. zn. 4To/12/2021 na podklade podaného odvolania prokurátorom podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch svojho zrušujúceho uznesenia odvolací súd okrem iného uviedol, že oslobodzujúci rozsudok okresného súdu je predčasný, pretože vyvstáva otázka, z akého dôvodu pri žiadosti o poskytnutí o úver obžalovaný predložil fiktívnu pracovnú zmluvu a ako zamestnávateľa uviedol spoločnosť A. E., E..A..O., pričom v tejto spoločnosti nikdy nepracoval, ak spoločnosť D. W., E..A..O.. R. podľa výpovede svedka Ing. C. R. poskytuje úvery aj nezamestnaným osobám. Ak by to tak malo byť, potom by obžalovaný nemusel predkladať žiadne doklady týkajúce sa jeho bonity, postačovalo by iba samotné vypísanie žiadosti. Z uvedeného dôvodu bolo úlohou okresného súdu doplniť dokazovanie výsluchom svedka - poškodeného Ing. C. R. k podmienkam, ktoré v danom čase musel žiadateľ o úver spĺňať, ako aj spôsobilosť overovania, preveriť majetkové pomery obžalovaného v čase žiadosti o úver, prípadne vykonať aj ďalšie dôkazy a po ich vyhodnotení jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti zákonne vo veci rozhodnúť.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní v zmysle intencií zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu uznal obžalovaného za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., pretože vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil tak malú škodu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd tento záver oprel o výpoveď svedka - poškodeného Ing. C. R. a Ing. H.A. E., svedka C. R., Ing. L. I., ako i o ostatné listinné dôkazy tvoriace súčasť spisového materiálu.

Obžalovaný A. Ž. je zo spáchania skutku usvedčený predovšetkým výpoveďou svedka - poškodeného Ing. H. E., ktorý sa plne stotožnil s výpoveďou svojho predchodcu Ing. C. R. a dodal, že obžalovaný ku dňu výsluchu uhradil len časť splátok vo výške 209,95 EUR. Svedok bol osobne vypočutý aj na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že pre poškodenú spoločnosť D. pracoval ako oblastný manažér v období roku 2008 do roku 2016, v danej veci bol vypovedať pred vyšetrovateľom, nepamätá si na priebeh výsluchu, uviedol toľko, že obžalovaného A. Ž. nepozná osobne, a že si bral v D. pôžičku, ktorú následne nesplácal. Svedok jednoznačne uviedol, že klient v čase uzatvárania pôžičky musel mať dostatočný príjem na to, aby vedel rozpísané splátky uhrádzať. Postup bol taký, že klient mal preukazovať dokumenty ohľadom svojej bonity obchodnému zástupcovi, ktorý ich v žiadosti o úver spísal, buď mal preukázať pracovnú zmluvu, výpisy z bankového účtu, proste preukázať svoju majetnosť, majetkové pomery. Uvedené dokumenty obchodný zástupca prekonzultoval s vedúcim obchodnej skupiny, následne tieto dokumenty o bonite klienta boli nahodené do príslušného systému, a tento systém vyhodnotil maximálnu možnú výšku pôžičky, ktorú ich spoločnosť vedela ich klientovi poskytnúť. Svedok Ing. C. R. sa v zápisnici

o výsluchu svedka poškodeného z prípravného konania vyjadril, že „naša spoločnosť poskytuje úvery aj nezamestnaným osobám“, uviedol, že snád by to bolo možné iba v prípade, ak by napríklad klient preukázal rozhodnutie Sociálnej poisťovne, že poberá nejakú dávku v nezamestnanosti, ako aj zmluvou o pôžičke s prílohami, z ktorých je zrejmé, že k uzatvoreniu zmluvy došlo, čo nepopiera ani obžalovaný.

Krajský súd po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu sa s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Výsledky vykonaného dokazovania umožňujú bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že obžalovaný s poškodenou spoločnosťou uzatvoril predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX a v žiadosti o úver uviedol nepravdivé údaje ohľadom svojej majetnosti, resp. nemajetnosti v tom, že predložil v žiadosti o úver nepravdivé údaje vo forme pracovnej zmluvy, a teda o svojom zamestnaní a o príjme, čo bolo jednoznačne preukázané výsluchmi svedkov, ako aj samotným obžalovaným, ktorý vo svojej výpovedi z prípravného konania potvrdil, že pre uvedenú spoločnosť nikdy nepracoval, a tiež, že tento doklad okrem pracovnej zmluvy mu zabezpečila osoba, ktorú on nepozná.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a keďže so závermi okresného súdu sa stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Pochybenia, ktoré by bolo možné napraviť v prospech obžalovaného nezistil krajský súd ani pri rozhodovaní o treste. Prvostupňový súd totiž, po zohľadnení zásad ukladania trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1 až 5 Tr. zákona, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, výkon ktorého mu podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu takýto druh trestu a v takej výmere je postačujúci a splní účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou.

Za rozhodnutie v súlade so zákonom je potrebné považovať aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu D. W., E..A..O., R. so svojím nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu rozhodnutia, odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné, preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.